

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Haplové v právní věci **žalobce: O. B.**, zastoupen Mgr. Marcelou Valtrovou, advokátkou, se sídlem Polská 40/1505, Praha 2, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 11. 2004, č. j. 24 Az 2326/2003 - 34,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 25. 2. 2005 kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 2326/2003 - 34 ze dne 29. 11. 2004, kterým byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 5999/VL - 07 - 17 - 2003 ze dne 28. 11. 2003, jímž žalovaný neudělil stěžovateli azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., a nevztáhl na něj překážku vycestování podle ust. § 91 téhož zákona.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda kasační stížnost je podána osobou oprávněnou a zda je podána včas. Stěžovatel byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a kasační stížnost je tak podaná osobou oprávněnou. Pokud jde o otázku, zda byla kasační stížnost podána včas, pak podle § 106 odst. 2 věty první s. ř. s. musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle věty poslední téhož ustanovení nelze zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti prominout.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručován na adresu „P. s. Z., P. – P. 381, Z. u R.“. Z doručky vyplývá, že přestože se stěžovatel na této adrese zdržoval, nebyl zastížen a zásilka obsahující napadený rozsudek byla dne 20. 1. 2005 uložena. Během úložní doby si ji nevyzvedl a učinil tak až dne 11. 2. 2005 osobně u krajského soudu.

Musí-li být kasační stížnost podle § 106 odst. 2 s. ř. s. podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje, pak lhůta pro její podání uplynula dne 14. 2. 2005, neboť fikce doručení podávaná z ust. § 50c odst. 4 občanského soudního řádu, ve znění účinném od 1. 1. 2005, za použití § 42 odst. 5 s. ř. s. nastala dne 30. 1. 2005 (resp. 31. 1. 2005 v pondělí). Faktické převzetí napadeného rozsudku stěžovatelem dne 11. 2. 2005 na tom ničeho nemění. Byla-li tedy kasační stížnost podána až dne 25. 2. 2005, stalo se tak po zákonem stanovené lhůtě, jejíž zmeškání nelze prominout, a byla tak podána opožděně.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud postupoval podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání jejího odkladného účinku.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Byl-li návrh na zahájení řízení, jímž je v tomto případě kasační stížnost, odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2006

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu